

[Lis Groes.]

svagt led, og når så dertil kommer, at det er svækkende lovforslag, der er fremsat, og at de har begrænset varighed — lovene skal udløbe 1. juli næste år — mens overenskomsterne jo er 2-årige, kan regeringen jo ikke forvente større kredit fra vort partis side i dette spørgsmål.

Vi vil kunne medvirke til en revision af de gældende love, men vi finder, at de to lovforslag må udformes på en sådan måde, at vi kan få tillid til, at de ikke blot omhandler en tom administration, men en virkelig effektiv kontrol.

Jørgen Jensen: Ved behandlingen af forslaget om forlængelse af avancestoploven m. v. i februar ønskede jeg regeringen held og lykke med det indledte felttog mod inflationen. Nu et halvt år efter synes jeg, at vi kan konstatere, at dette felttog er lykkedes ganske godt. Der er nu kommet ro over priserne. To gange er månedsindekset til beregning af reguleringspristallet i dette efterår endog faldet, jeg indrømmer kun lidt, men den stadig stigende prislinje er dog brudt. Jeg tror, at stramningen af den økonomiske politik har været en af hovedårsagerne til denne prisstabilisering, som vi alle — både erhvervsdrivende og lønmodtagere — er dybt interesserede i skal fastholdes. Gennem denne stramning af den almindelige økonomiske politik er konkurrencen i erhvervslivet skærpet, og jeg tror også, at forbrugerne er blevet mere prisbevidste end hidtil. Men jeg mener også, at avancestoploven og prisstoppet for tjenesteydelser har medvirket til denne roligere udvikling. Den må søges sikret endnu et stykke tid, og det er grundelsen for, at regeringen har fremsat de to lovforslag.

Jeg mener, at det er godt, at der samtidig er foreslået visse lempelser i den gældende avancestoplov; det er velbegrundet, når denne lov skal gælde endnu et stykke tid — og udgangen er fastsat til den 1. juli næste år. Jo længere en sådan lov har gyldighed, jo mere nødvendigt er det at gøre bestemmelserne tilpas smidige. Gør man ikke det, så stivner prisstrukturen, og en nyttig rationalisering i erhvervslivet kan meget vel hæmmes til stor skade for investeringerne og til skade for beskæftigelsen. Dette synspunkt anerkendte den daværende handels-

minister, hr. Ove Hansen, da også ganske klart, da han i november måned 1967 fremsatte forslaget til den første avancestoplov. Han sagde da sp. 1422:

„Udformningen af et sådant avancestop understreger stærkt nødvendigheden af lovens midlertidige gyldighed. På nogle områder kan det få uheldige konsekvenser at fastholde avancestrukturen fra tiden umiddelbart før devalueringen“. Devalueringen var jo selve den reelle baggrund for den daværende regerings forslag til denne lovgivning.

Senere i sin fremsættelsestale udtalte den daværende handelsminister sp. 1423:

„Uanset denne dispensationsadgang kan det imidlertid næppe undgås, at en fastholdelse af givne bruttoavancer blot på lidt længere sigt vil give alvorlige problemer for erhvervslivet, der kan få uønskede konsekvenser for investering og beskæftigelse. Ud fra disse hensyn er det ikke anset for muligt at opretholde et sådant generelt avancestop ud over en kort overgangsperiode“.

Ikke desto mindre foreslog den nuværende regering jo i februar at forlænge denne lov, fordi man fandt, at det var nødvendigt at gøre det. Og nu kommer en yderligere forlængelse.

Men mit parti er tilfreds med, at handelsministeren i lovforslaget om avancestop har foreslået lempelser ganske i overensstemmelse med det, som hr. Ove Hansen dengang ønskede, og i øvrigt gjort det lettere at administrere loven smidigt i overensstemmelse med den fortløbende udvikling.

At virksomheder skal have adgang til at medregne i bruttoavancen stigninger i lejen af benyttede lokaler, er helt naturligt. Herudover kan man rejse det spørgsmål, om så ikke også stigninger i f. eks. ejendoms-skatteerne for virksomheder, der selv ejer ejendomme, som de benytter til produktion og handel, burde kunne medregnes. Men det er vel et spørgsmål, vi kan se på i det udvalg, som jeg regner med vil blive nedsat.

I øvrigt er vi glade for den bestemmelse om rationaliseringen, som nu er foreslået indsat som et nyt stk. 4 i lovens § 1.

Det er herudover afgjort en rimelig og fornuftig ting, at der nu gives adgang for monopoltilsynet til at udstede videregående